

Η ωραία Μαγνησία με μία ματιά ΠΗΛΙΟ

Όνομα ομάδας: Ζουζούνια!

Μέλη: Διαμαντάκης Πασχάλης (Συντονιστής)

Διαμαντάκη Σταυρούλα

Ηλιάννα Γιαννακούλα

Μάριος Βλάχος

Νίκη Ευθυμιπούλου

Θέμα: Η ωραία Μαγνησία με μία ματιά

Υπόθεμα: Πήλιο (Ιστορία, Τουρισμός, Αξιοθέατα, Έθιμα και παραδώσεις)

ΕΡΓΑΣΙΑ ΔΕΥΤΕΡΟΥ ΤΕΤΡΑΜΗΝΟΥ

ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΚΑΘΗΓΗΤΗΣ: ΤΑΣΙΟΥΔΗΣ ΧΡΥΣΑΝΘΟΣ

ΠΕΡΙΧΟΜΕΝΑ:

- Εισαγωγή.
- Η ιστορία
- Ο τουρισμός
- Τα αξιοθέατα
- Τα έθιμα και οι παραδώσεις.
- Επίλογος.
- Βιβλιογραφία.

Α΄ ΦΑΣΗ: ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Το Πήλιο είναι ένα από τα πιο όμορφα βουνά της Ελλάδας, με ένα τεράστιο δίκτυο μονοπατιών (πάνω από 500 χλμ συνολικά!), εκπληκτικές παραλίες, πυκνή βλάστηση και πολλά νερά. Το Πήλιο συνδυάζει με τον ιδανικότερο τρόπο το βουνό με τη θάλασσα. Παρά το θησαυρό πεζοπορικών διαδρομών που διαθέτει το βουνό, ένα μεγάλο μέρος από τα μονοπάτια του έχει προβλήματα σήμανσης, βατότητας ή και τα δύο. Τα τελευταία χρόνια γίνεται από τις τοπικές αρχές αλλά και απο εθελοντές προσπάθεια να καθαριστούν και να σηματοδοτηθούν αρκετές διαδρομές. Παρόλα αυτά η σήμανση σε πολλές διαδρομές παραμένει αραιή και αποσπασματική. Οι πιο γνωστές πεζοπορικές διαδρομές, οι οποίες είναι και οι πιο βατές, εύκολες και κατάλληλες για όλους είναι: Καλά Νερά - Μηλιές: Το ξεκίνημα της διαδρομής από Καλά Νερά γίνεται από το 19ο χλμ του δρόμου από Βόλο, όπου φεύγει αριστερά μικρός τσιμεντόδρομος που κατευθύνεται προς το νεκροταφείο και τον οικισμό Αργυραίικα.

Στην αρχή υπάρχουν ταμπέλες που οδηγούν στο καλντερίμι.

Μηλιές - Τσαγκαράδα: Το ξεκίνημα γίνεται από καλντερίμι δίπλα από τη βιβλιοθήκη στην κεντρική πλατεία του χωριού. Μέχρι την Τσαγκαράδα υπάρχει σήμανση (κατά τόπους όμως αραιή) με κόκκινα σημάδια.

Τσαγκαράδα - Νταμούχαρη: Ένα υπέροχο καλντερίμι που κατηφορίζει με πολλές στροφές από την Τσαγκαράδα προς την παραλία Νταμούχαρη προσφέροντας ανεπανάληπτη θέα στο Αιγαίο. Το ξεκίνημα γίνεται από την πλατεία της συνοικίας της Αγίας Παρασκευής της Τσαγκαράδας.

Στο βορειοανατολικό Πήλιο, κοντά στο Χορευτό υπάρχει η παραλία "Παρίσαινα" όπου πολύς κόσμος κάνει ελεύθερη κατασκήνωση (υπάρχει αρκετή σκιά καθώς επίσης και νερό). Στην παραλία αυτή φτάνετε πολύ εύκολα από το Χορευτό κατευθυνόμενοι προς το βόρειο άκρο της παραλίας, απ' όπου φεύγει μονοπάτι το οποίο περνάει πάνω από τα απότομα βράχια που χωρίζουν την παραλία του Χορευτού από την Παρίσαινα. Συνεχίζοντας βόρεια από την παραλία της Παρίσαινας, φεύγει μονοπάτι πολύ φανερό και σκιερό (!) το οποίο κατευθύνεται

προς τις παραλίες Ανάληψη, Ελίτσα και καταλήγει σε μικρή εκκλησία δίπλα στη θάλασσα μετά από 1.5 ώρες πορείας. Στην πορεία συναντάμε μια ακόμη παραλία ιδανική για κατασκήνωση (άφθονη σκιά και πηγή με καθαρό νερό). Στην παραλία αυτή υπάρχει και ένα εγκαταλειμμένο οίκημα.

B' ΦΑΣΗ: Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Το Πήλιο είναι ένα καταπράσινο φυσικό φρούριο που δεσπόζει πάνω στον Βόλο. Ολόκληρη η περιοχή είναι ένας ανεξάντλητος θησαυρός μύθων, θρύλων, ιστορίας και πολιτιστικής παράδοσης, κι ένας παράδεισος για τους εραστές της φύσης, τους φυσιοδίφες, αρχαιολόγους, ιστορικούς, και ανθρωπολόγους, καθώς για χιλιετίες το έχουν περπατήσει θεοί, ημίθεοι και κένταυροι, τιτάνες και γίγαντες, νύμφες και δρυάδες, βασιλιάδες, ήρωες και πολεμιστές. Υπήρξε επίσης το πεδίο της "Γιγαντομαχίας" και το αγαπημένο θέρετρο των θεών του Ολύμπου. Στο Πήλιο πήγαιναν για κυνήγι θεοί, βασιλιάδες και πρίγκιπες. Εδώ έγινε κι ο γάμος του Πηλέα με την Θέτιδα, καθώς επίσης και ο πρώτος διαγωνισμός ομορφιάς ανάμεσα στις πανέμορφες -- και...πανίσχυρες -- θεές Ήρα, Αθηνά και Αφροδίτη. Λίγα χιλιόμετρα δυτικά από τον Βόλο είναι το Σέσκλο, όπου η αρχαιολογική σκαπάνη έφερε στο φως τα ερείπια του αρχαιότερου στην Ευρώπη οργανωμένου οικισμού. Τείχη, σπίτια, τάφοι, και πολλά ευρήματα που ανάγονται στην έβδομη χιλιετία π.Χ. Στο απόγειό του, στη Μέση Νεολιθική, στα 5.300 - 4.300 περίπου, οι κάτοικοι του οικισμού ήταν μερικές χιλιάδες και η κατοικημένη περιοχή είχε εμβαδόν περίπου 100 στρέμματα.

Λίγο πιο κοντά στον Βόλο βρίσκεται το Διμήνι, που σήμερα αποτελεί δυτικό προάστιο της πόλης. Εκεί βρίσκονται τα ερείπια ενός άλλου μικρότερου αλλά με ανάλογα ευρήματα νεολιθικού οικισμού ο οποίος ανάγεται στην Νεότερη Νεολιθική, στο τέλος της 5ης χιλιετίας. Δίπλα ακριβώς στον αρχαιολογικό χώρο του Διμηνιού έχει σχετικά πρόσφατα ανακαλυφθεί η αρχαία Ιωλκός, τα ερείπια της οποίας βρίσκονται ακόμα στο στάδιο της εκσκαφής και αναστήλωσης. Από την Ιωλκό ξεκίνησε τον 13ο αιώνα π.Χ. η Αργώ με πλήρωμα 50 Αργοναυτών υπό την ηγεσία του Ιάσονα. Αποστολή τους ήταν να πάνε στην μακρινή Κολχίδα της

Αίας να φέρουν το χρυσόμαλλο δέρας, σύμβολο πλούτου και ευμάρειας. Μαζί με το δέρας ο Ιάσοντας έφερε και μια σύζυγο, την μάγισσα Μήδεια, θυγατέρα του βασιλιά Αιήτη, εγγονή του Ήλιου, ανηψιά της Κίρκης, πριγκίπισσα της Αίας και αργότερα βασίλισσα της Ιωλκού, Κορίνθου και Αίας, σφαγέα του αδερφού της Άψυρτου και των δυο γιων της με τον Ιάσωνα, πραγματικά μια τραγική φιγούρα γυναίκας της οποίας την ιστορία δραματοποίησε ο Ευριπίδης στην περίφημη «Μήδεια», τραγωδία που διδάσκεται από το 431 π.Χ.

Στο Πήλιο έλαβε χώρα και ο γάμος της Νηρηίδας Θέτιδος με τον θνητό Πηλέα. Κατά την διάρκεια της δεξίωσης που επακολούθησε η θεά Έρις, η οποία δεν είχε προσκληθεί, έρριξε ανάμεσα στους προσκεκλημένους ένα χρυσό μήλο με την επιγραφή «τη καλλίστη», που φυσικά διεκδίκησαν οι τρεις ωραιότερες θεές. Η απόφαση του διαιτητού Πάρι, πρίγκιπα της Τροίας, να δώσει το μήλο στην Αφροδίτη υπήρξε μοιραία για την οικογένειά και την πατρίδα του. Λίγα χρόνια αργότερα ο αθάνατος Αχιλλέας, γιος του Πηλέα και της Θέτιδος, συνέβαλε αποφασιστικά στην Τρωική εκστρατεία και με την συμμετοχή του σ' αυτήν και με τον ηρωισμό του κατά την πολιορκία της Τροίας στον 12ο αιώνα. Ένας υπέροχος μύθος που πλάσθηκε γύρω από την εκστρατεία αντιποίνων των Ελλήνων εναντίον των Τρώων οι οποίοι επέβαλαν βαριά διόδια στα ελληνικά εμπορικά πλοία που διέρχονταν τα Στενά του Ελλησπόντου μετά το άνοιγμα των θαλασσίων εμπορικών οδών από τους Αργοναύτες.

Γ' ΦΑΣΗ: ΑΞΙΟΘΕΑΤΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Παραδοσιακά χωριά, χιονοδρομικό κέντρο, σπορ, παραδεισένιες παραλίες... Τέσσερις εποχές, ένας προορισμός.

Από τη μία ο Παγασητικός κόλπος, από την άλλη το Αιγαίο. Στη μέση ένα μαγικό βουνό να ανακαλύψετε: το Πήλιο. Νερό γάργαρο στις κρήνες. Ηλιαχτίδες μέσα από το φύλλωμα: πλατάνια, μηλιές, καστανιές, βελανιδιές, οξιές, γαρδένιες, ορτανσίες, καμέλιες... Σε αυτό το εύφορο χώμα της Θεσσαλίας, η φύση οργιάζει. Το φθινόπωρο, πορτοκαλί και κόκκινα χρώματα μιας εξωπραγματικής παλέτας,

απλώνονται γενναιόδωρα μπροστά σας. Μονοπάτια, παλιές εκκλησίες, παραλίες με καταπράσινα νερά. Από ψηλά, τα πηλιορείτικα χωριά σαν μπαλκόνια τις ατενίζουν. Ένα Σαββατοκύριακο δεν είναι αρκετό για να το χορτάσετε, είναι όμως αρκετό, για να το αγαπήσετε για πάντα.

ΤΙ ΑΞΙΖΕΙ ΝΑ ΔΕΙΤΕ ΣΤΟ ΠΗΛΙΟ:

Ταξίδι στο «σπίτι» των Κενταύρων.

Τόση ομορφιά δεν θα μπορούσε παρά να γεννήσει μύθους. Σύμφωνα με τη μυθολογία, στο Πήλιο ζούσαν οι Κένταυροι και ο σοφός Χείρωνας, κοντά στον οποίο μαθήτευσαν ο Αχιλλέας και ο Ασκληπιός που διδάχθηκε την ιατρική καθιερώνοντας το φίδι ως σύμβολό της.

Χωριά εκπληκτικής ομορφιάς.

Ανεβαίνοντας από τον Βόλο προς το Πήλιο, θα συναντήσετε την Πορταριά και τη Μακρινίτσα, τα χωριά-πρωταγωνιστές της περιοχής. Γύρω σας, αρχοντικά, πέτρινες κρήνες και καλντερίμια, παραδοσιακοί πολυτελείς ξενώνες και πεντάστερα ξενοδοχεία, εκκλησίες, γεύσεις τοπικές με μυρωδιές που... σας τραβάνε από τη μύτη. Κάτω, ο Βόλος και ο Παγασητικός κόλπος απλώνονται στα πόδια σας. Σε αυτά τα χωριά -κοσμήματα πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής θα νιώσετε την αγνότητα και την ποιότητα ζωής μιας περασμένης εποχής.

ΧΩΡΙΑ ΤΟΥ ΠΗΛΙΟΥ

Τσαγκαράδα: Ένα χωριό στη σκιά του πλάτανου

Η Τσαγκαράδα είναι χωριό και τουριστικό θέρετρο του νομού Μαγνησίας, του Δήμου Ζαγοράς - Μουρεσίου όπως αυτός συστάθηκε σύμφωνα με το Πρόγραμμα Καλλικράτης. Βρίσκεται στις πλαγιές του Πηλίου σε απόσταση 55 χιλιομέτρων νοτιοδυτικά του Βόλου και ο πληθυσμός του ανέρχεται σε 710 κατοίκους σύμφωνα με την απογραφή του 2001. Το τοπωνύμιο «Τσαγκαράδα» στάθηκε αφορμή να διατυπωθούν πολλές αντιφατικές εκδοχές. Η πιο απλοϊκή

από τις διατυπωμένες εκδοχές έχει σχέση με τα παπούτσια και βασίζεται στο γεγονός ότι το χωριό κάποτε ονομαζόταν «Τσαγκαράδες». Μια άλλη εκδοχή στηρίζεται σε ετυμολογία ξένων λέξεων κυρίως Σλάβικων που στη διαλεκτό τους σημαίνει ωραία θέα. Ο Τσαγκαραδιώτης λόγιος Απρακτάς θεώρει ότι το τοπωνύμιο προέρχεται από τα «Τσαγκάρια» που κατά τη διαλεκτό των πλανόδιων γυφτών σημαίνει «τσαντίρια». Μια ακόμα εκδοχή θέλει το όνομα «Τσαγκαράδα» να προέρχεται από το αραβικό «τσαγκάρ» που σημαίνει «βράχος». Φημολογείται ότι στο βουνό της Τσαγκαραδας κατοικούσαν οι Κένταυροι κατά την αρχαιότητα. Υπήρξε επίσης το πεδίο της «Γιγαντομαχίας» και το αγαπημένο θέρετρο των θεών του Όλυμπου. Στο Πήλιο πήγαιναν για κυνήγι θεοί, βασιλιάδες και πρίγκιπες. Εδώ έγινε και ο γάμος του Πηλέα με τη Θέτιδα, καθώς επίσης και ο πρώτος διαγωνισμός ομορφιάς ανάμεσα στις πανέμορφες θεές Ήρα, Αθήνα και Αφροδίτη. Το χωριό αποτελείται από τέσσερις μικρότερους οικισμούς, οι οποίοι παίρνουν το όνομά τους από τις εκκλησίες που βρίσκονται στις κεντρικές πλατείες: Άγιοι Ταξιάρχες που είναι και ο παλαιότερος οικισμός, Αγία Παρασκευή και Άγιος Στέφανος, που βρίσκονται κατά μήκος του δημόσιου δρόμου, και Αγία Κυριακή, η οποία βρίσκεται στην πλαγιά του βουνού προς το χωριό Νταμούχαρη.

Μηλιές:

Οι Μηλιές είναι άρρηκτα συνδεδεμένες με το θρυλικό τρενάκι του Πηλίου, τον περίφημο Μουτζούρη, το οποίο προσφέρει πραγματικά αξέχαστες εμπειρίες στους επισκέπτες του βουνού των Κενταύρων. Από τον τερματικό σταθμό στις Μηλιές ξεκινάει το γραφικό μονοπάτι που θα σας οδηγήσει στο ομώνυμο, πανέμορφο χωριό του κεντρικού Πηλίου, σε απόσταση 28 χλμ. από το Βόλο. Οι πρώτες αναφορές για την ύπαρξη του χωριού χρονολογούνται στο 1510, ενώ, σύμφωνα με την παράδοση, οι πρώτοι κάτοικοί του ήρθαν στην περιοχή από τις Μηλιές της Εύβοιας, αφήνοντας πίσω τον τόπο τους για να σωθούν από τις επιθέσεις πειρατών. Κατά την διαμονή σας εδώ μην παραλείψετε να επισκεφτείτε τη χτισμένη το 1741 εκκλησία των Παμμεγίστων Ταξιαρχών για να θαυμάσετε τις αξιόλογες μεταβυζαντινές αγιογραφίες και τα κειμήλια. Πρόκειται για το σημείο όπου το Μάιο του 1821 κήρυξε την επανάσταση στη Θεσσαλία ο Άνθιμος Γαζής. Στο παλιό Δημαρχείο σήμερα στεγάζεται το Λαογραφικό

Μουσείο, ενώ στο ναό του Αγίου Νικολάου θα παρατηρήσετε τους τάφους των Γαζή, Φιλιππίδη και Κωνσταντά. Σημείο αναφοράς αποτελεί ο σιδηροδρομικός σταθμός και ο θρυλικός Μουτζούρης. Έχοντας κλείσει έναν αιώνα ζωής, το τρενάκι σήμερα εξυπηρετεί κυρίως τους τουρίστες. Ωστόσο, δημιουργήθηκε για να συνδέσει το εμποροβιομηχανικό κέντρο του Βόλου με την πλούσια περιοχή του δυτικού Πηλίου. Μετά από 25 χρόνια αδράνειας, το τρενάκι επανήλθε. Πλέον πραγματοποιεί το δρομολόγιο Άνω Λεχώνια-Μηλιές, μια διαδρομή 16 χλμ. και διάρκειας 1,5 ώρας περίπου, κάνοντας ενδιάμεσα στάσεις στη Γατζέα, τους Πινακάτες και τα Αργυρέικα.

Ζαγορά:

Ένα από τα μεγαλύτερα και ιστορικότερα χωριά του ανατολικού Πηλίου, η Ζαγορά, εντοπίζεται σε απόσταση 44 χλμ. από το Βόλο και είναι χτισμένη σε μια καταπράσινη πλαγιά. Ο τουρισμός δεν έχει καταφέρει να αλλοιώσει τον αυθεντικό, παραδοσιακό χαρακτήρα της. Κατά τη διάρκεια της Τουρκοκρατίας, η Ζαγορά αποτέλεσε "καταφύγιο" για πολλούς Έλληνες, οι οποίοι προσέφευγαν εδώ από περιοχές της χώρας, όπου ο τουρκικός ζυγός ήταν ιδιαίτερος δυσβάστακτος και σκληρός. Το χωριό χωρίζεται σε τέσσερις συνοικίες αυτές της Αγίας Παρασκευής (γνωστή και ως Περαχώρα), της Αγίας Κυριακής, του Αγίου Γεωργίου και του Σωτήρα, από τις οποίες θα έχετε θέα στα νερά του Αιγαίου. Τα περιποιημένα και καλοφτιαγμένα αρχοντικά, που ακολουθούν την πηλιορείτικη αρχιτεκτονική, είναι διάσπαρτα στην αγκαλιά της καταπράσινης φύσης, ενώ αρκετά από αυτά στεγάζουν προσεγγμένους ξενώνες.

Μούρτσι:

Ένα από τα πιο παλιά χωριά του Πηλίου, το Μούρτσι (45 χλμ. από το Βόλο) εντοπίζεται στο ανατολικό τμήμα του Πηλίου. Είναι χτισμένο αμφιθεατρικά, προσφέρει θέα τόσο στα νερά του Αιγαίου και το επίνειό του, τη Νταμούχαρη, όσο και στα κοντινά χωριά του Κισσού και του Αγίου Δημητρίου. Για την ονομασία του υπάρχουν διάφορες εκδοχές, όπως ότι προέρχεται από τις

μουριές, που αφθονούν στο χωριό, τις Μύρες της Μικράς Ασίας, απ' όπου κατάγονταν οι πρώτοι κάτοικοί του ή τη σλαβική λέξη mours (βρίσκω γόνιμο έδαφος). Κάνοντας τη βόλτα σας στα δρομάκια, θα έχετε την ευκαιρία να θαυμάσετε τα πανέμορφα αρχοντικά και τα πέτρινα κτήρια του χωριού. Στην κεντρική πλατεία του, η οποία είναι σκεπασμένη από τις φυλλωσιές των τριών μεγάλων φλαμουριών, θα συναντήσετε το ναό της Αγίας Παρασκευής, που χρονολογείται στο 1792, καθώς και το ναό της Αγίας Τριάδας με το χαρακτηριστικό "τρυπητό" τέμπλο. Οι λάτρεις της πεζοπορίας μπορείτε να ακολουθήσετε κάποιο από τα μονοπάτια που οδηγούν τόσο στη γειτονική Τσαγκαράδα όσο και στη Νταμούχαρη, σε μια διαδρομή μέσα στο καταπράσινο δάσος του Πηλίου.

Νταμούχαρη:

Επίγειο του Μουρσείου, η Νταμούχαρη είναι χτισμένη γύρω από το μικρό, γραφικό λιμανάκι. Πρόκειται για έναν οικισμό ο οποίος εγγυάται ήρεμες και χαλαρές στιγμές, σε ένα πανέμορφο περιβάλλον που περιβάλλεται από την υδάτινη αγκαλιά του Αιγαίου. Στη μικρή χερσόνησο που σχηματίζεται από τους δύο κόλπους θα παρατηρήσετε τα ερείπια ενός μεσαιωνικού κάστρου. Στο βόρειο κόλπο θα συναντήσετε ταβερνάκια και γουστόζικα σπίτια και το λιμανάκι (παλαιότερα ήταν το μοναδικό στο ανατολικό Πήλιο), όπου ξεχωρίζει το ετοιμόρροπο τελωνείο, θυμίζοντας την εποχή που το χωριό είχε μεγάλη εμπορική κίνηση. Η παραλία του νότιου κόλπου (οι ντόπιοι την αποκαλούν Παλιά Νταμούχαρη) χαρακτηρίζεται από τα μεγάλα λευκά βότσαλα, τα πεντακάθαρα νερά και τις θαλάσσιες σπηλιές. Επισκεφτείτε το εκκλησάκι του Άι Νικόλα, το οποίο χτίστηκε το 1747 και ξεχωρίζει για το ξυλόγλυπτο τέμπλο και τις τοιχογραφίες του Ιωάννη Παγώνη, που χρονολογούνται στο 1800. Η Νταμούχαρη έγινε γνωστή στο παγκόσμιο κοινό όταν κάποια από τα γυρίσματα της περίφημης ταινίας *Mamma Mia*, με πρωταγωνίστρια τη Μέριλ Στριπ, πραγματοποιήθηκαν στο γραφικό οικισμό.

Άγιος Λαυρέντιος:

Ο Άγιος Λαυρέντιος είναι ένα μικρό χωριό του κεντρικού Πηλίου, πάνω από την Αγγριά, το οποίο προσφέρει πανέμορφη θέα στον Παγασητικό κόλπο και βρίσκεται σε απόσταση περίπου 20 χλμ. από το κέντρο του Βόλου. Οφείλει την ονομασία του στη βυζαντινή μονή του Αγίου Λαυρεντίου, η οποία χτίστηκε από Βενεδικτίνους μοναχούς το 12ο αιώνα. Η μονή είχε εγκαταλειφθεί μέχρι το 14ο αιώνα, όποτε ανακατασκευάστηκε και αφιερώθηκε στη μνήμη του Αρχιδιάκονου Λαυρεντίου, ο οποίος μαρτύρησε το 258 στη Ρώμη. Γι' αυτό το λόγο η καθολική εκκλησία τον ανακήρυξε άγιο, καθώς δεν απαρνήθηκε την πίστη του. Σήμερα, το χωριό διαθέτει ζεστούς ξενώνες που θα σας προσφέρουν απλόχερα τη φιλοξενία τους. Για να τους προσεγγίσετε, θα περπατήσετε σε γραφικά πέτρινα καλντερίμια, ανάμεσα σε κτήρια πηλιορείτικης αρχιτεκτονικής, με την καταπράσινη φύση και τα γάργαρα νερά να λειτουργούν ως φυσικό φόντο. Στην κεντρική πλατεία του χωριού θα βρείτε παραδοσιακά καφενεία, τα οποία θα σας σαγηνεύσουν με τον ανόθευτο χαρακτήρα τους.

Στις παλιές εκκλησίες του Πηλίου κρύβονται... θαύματα. Ο ναός των Ταξιαρχών στις Μηλιές, ανακαινισμένος το 1764, φημίζεται για την καταπληκτική ακουστική του. Πού οφείλεται; Σε 48 αναποδογυρισμένα πιθάρια που κρύβονται στην οροφή και 5 υπόγεια πηγάδια που επικοινωνούν μεταξύ τους. Στον Κισσό, θα επισκεφθείτε την Αγία Μαρίνα του 1650, για να θαυμάσετε εκπληκτικές τοιχογραφίες του λαϊκού ζωγράφου Κωνσταντή Παγώνη του Χιοναδίτη, εμπνευσμένες από την Αποκάλυψη, την Παλαιά και Καινή Διαθήκη. Εκκλησίες-αξιοθέατα θα σας μαγέψουν.

Στου Αιγαίου τα νερά ..Κατηφορίζοντας από τις πλαγιές, θα βρείτε μπροστά σας μικρές και μεγάλες παραλίες, με λευκό βότσαλο ή άμμο και πεντακάθαρα, κρυστάλλινα νερά. Χορευτό, Οβριός, Αϊ-Γιάννης, Παπά Νερό, Μυλοπόταμος, Φακίστρα, Νταμούχαρη. Στις παραλίες του Πηλίου θα κολυμπήσετε θαυμάζοντας τα πηλιορείτικα σπίτια που κοιτούν από πάνω και θα δείτε πλατάνια που συχνά φτάνουν ως το νερό.

Δ' ΦΑΣΗ: ΗΘΗ ΚΑΙ ΕΘΙΜΑ

Ένα από τα έθιμα του Πηλίου είναι ο Πηλιορείτικος γάμος: Με αφορμή τους κυριότερους σταθμούς της ζωής όπως η γέννηση, η βάφτιση και ο γάμος, οι Πηλιορείτες επινόησαν μια σειρά από τελετουργικά έθιμα. Σε διάφορα χωριά του Πηλίου όπως η Πορταριά και το Τρίκερι αναβιώνει κάθε τόσο ο πηλιορείτικος γάμος, ένα από τα πιο διαδεδομένα έθιμα του Πηλίου, με μια σειρά από γεγονότα λαογραφικής και πολιτιστικής αξίας που ενθουσιάζουν τους επισκέπτες και ξυπνούν μνήμες στους ντόπιους. Η αναπαράσταση του Πηλιορείτικου γάμου διαρκεί μέρες. Μια εβδομάδα πριν το γάμο βγαίνουν δυο-τρεις νέοι στους δρόμους και κρατώντας φλάμπουρο διαλαλούν το γεγονός. Την Τετάρτη πριν το γάμο γίνονται τα «αλευρώματα» του γαμπρού και της νύφης και την Πέμπτη ζυμώνεται το γαμήλιο ψωμί. Την Παρασκευή εκτίθεται η προίκα της νύφης στο πατρικό της και με τη συνοδεία μουσικής στήνεται γλέντι ενώ οι συγγενείς καρφισώνουν χρήματα πάνω στα προικιά. Στη συνέχεια, η προίκα μεταφέρεται από το πατρικό σπίτι στο καινούργιο. Την παραμονή του γάμου γίνονται τα «Σταυρόδειπνα», όπου ο γαμπρός και η νύφη κάνουν ξεχωριστά γλέντια στα πατρικά τους σπίτια. Την Κυριακή γίνεται ο γάμος ενώ ακολουθεί μεγάλο γλέντι στην πλατεία του χωριού, υπό τους ήχους παραδοσιακής μουσικής

Το έθιμο του Κλήδωνα λαμβάνει χώρα στις Αφέτες και στον Άγιο Δημήτριο την περίοδο της εορτής του Αγίου Ιωάννη του Προδρόμου τον Ιούνιο. Είναι το έθιμο των κοριτσιών που ζητούν να μαντέψουν τη μοίρα και το τυχερό τους ενώ έχει τις ρίζες του στην αρχαιότητα. Την παραμονή της εορτής, στις 23 Ιουνίου, τα ανύπαντρα κορίτσια μαζεύονται σε ένα σπίτι και ένα από αυτά παίρνει μία κανάτα και πηγαίνει στη βρύση του χωριού να τη γεμίσει νερό. Τόσο καθώς πηγαίνει όσο και καθώς έρχεται φροντίζει να μην πει λέξη γιατί αν μιλήσει η μαντική ικανότητα του Κλείδωνα χάνεται. Όταν επιστρέφει στο σπίτι με το «αμίλητο νερό», το αδειάζει σε ένα «μπακίρι» και κάθε κοπέλα ρίχνει μέσα κάτι δικό της όπως ένα δαχτυλίδι ή μια καρφίτσα («σημάδι»). Αφού το σκεπάσουν με

κόκκινο πανί, το βάζουν στο ύπαιθρο και τα κορίτσια γύρω-γύρω τραγουδούν. Την επόμενη μέρα μετά τη θεία λειτουργία, μεταφέρουν το νερό πίσω στο σπίτι και τραγουδάνε: «Ανοίγουμε τα Κλήδωνα στου Αη Γιαννιού τη χάρη, κι οτιείντυχηρό , θα βγει του ριζικάρι». Στη συνέχεια, ξεσκεπάζουν την κανάτα. Γύρω υπάρχουν ποιητάρισες που απαγγέλουν διάφορα δίστιχα (ριζικάρια). Την ώρα της απαγγελίας κάθε κορίτσι παίρνει μέσα από το νερό και ένα αντικείμενο (σημάδι) και το σηκώνει ψηλά. Σε όποια ανήκει το αντικείμενο, ανήκει και ο χρησμός που είχε θέσει πάνω του. Η διαδικασία γίνεται μέχρι να βγουν όλα τα σημάδια μέσα από το μπακίρι ενώ αν το δίστιχο που ορίζει ο κλήδωνας για μια κοπέλα δεν είναι καλό, το πιο πιθανό είναι η κοπέλα να μην αναζητήσει το σημάδι της.

Ε΄ ΦΑΣΗ: ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Το Πήλιο είναι το ομορφότερο μέρος του πλανήτη! Ο Βόλος ο οποίος το στηρίζει συνδυάζει βουνό και θάλασσα μαζί, κάτι το οποίο εκτός απο μαγευτικό είναι και μοναδικό! Όλες τις εποχές του χρόνου το Πήλιο έχει κάτι το ξεχωριστό όπως: Το καλοκαίρι με τις παραλίες του και τα διάφορα φαγάδικα (Τσιπουράδικα, Ταβέρνες κ.π.α) Τον χειμώνα με το χιόνι το σκί που μπορούνε να κάνουνε οι επισκέπτες αλλά και τα μέρη στα οποία τρως χειμωνιάτικα φαγητά με ωραίο κρασί. Το φθινόπωρο είναι μία πολύ ωραία εποχή για κάστανα και καρύδια, όμως την άνοιξη έχει κάτι το μαγευτικό όπως την άνθηση των χιλίων δέντρων του αλλά και τα μέρη στα οποία μπορείς να κάνεις πικ-νικ με την οικογένιά σου!!